

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Ε Π Α Φ Ρ Α
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΦΟΥ

Ἀθῆναι 2044

**Τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ πατρός μου,
διακόνου τῶν ἔγγιστα ἀπάντων,
Μιχαήλ,
τοῦ ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντος
τῇ 18ῃ Μαΐου τοῦ 1995**

Χαραλάμπης Μ. Μπούσιος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

Εισαγωγή – Χαιρετισμός εις τον Άγιον Απόστολον Επαφράν Επίσκοπον Πάφου (18 Μαΐου)

Αναφέρεται από πολλούς, που ειδικεύονται στην αγιολογία ότι ο άγιος Επαφράς, για τον οποίο ο απόστολος Παύλος έγραψε με τα καλύτερα λόγια, υπήρξε ο πρώτος επίσκοπος Πάφου. Αυτό το στηρίζουν κυρίως στο αρχαιότερο υπάρχον (του 7^{ου} αιώνα) Συναξάριο του αγίου Αυξιβίου, επισκόπου Σόλων.

Το συναξάριο αυτό αναφέρει ότι μετά το μαρτύριο του αποστόλου Βαρνάβα στη Σαλαμίνα, όταν δεν υπήρχε κανείς απόστολος στην Κύπρο για να κηρύξει και να εδραιώσει την Εκκλησία, τότε απέστειλε ο απόστολος Παύλος τον Επαφρά και τον Τυχικό και διέταξε τον Ηρακλείδη να τους καταστήσει επισκόπους, τον πρώτο στην Πάφο και τον δεύτερο στη Νεάπολη. Αυτή η πηγή, είναι μεν η αρχαιότερη, αλλά είναι και έξι ολόκληρους αιώνες μεταγενέστερη των αποστολικών χρόνων. Όμως, στις μέρες μας, δεν υπάρχει καμία άλλη γραπτή ή προφορική ένδειξη, που να μαρτυρεί ότι ο άγιος Επαφράς υπήρξε επίσκοπος Πάφου.

Την εποχή, βέβαια, των αποστόλων, το όνομα Επαφράς ήταν πολύ διαδεδομένο και, εκτός από τον άγιο Επαφρά οι πηγές αναφέρουν άλλους δύο οι οποίοι υπήρξαν επίσκοποι Πάφου κατά τα αποστολικά χρόνια, τον απόστολο Τυχικό και τον απόστολο Φιλάγριο. Είναι φυσικό, μέσα σε ένα αιώνα, πολλοί απόστολοι και επίσκοποι να διαδέχθηκαν ο ένας τον άλλον και μάλιστα σε μια πόλη, που ήταν πρωτεύουσα του νησιού με σημαντικό λιμάνι, που αποτελούσε οδό επικοινωνίας με τον δυτικό κόσμο, την Αφρική, την Ελλάδα και τη Μικρά Ασία.

Ο άγιος Επαφράς θεωρήθηκε επίσκοπος και άλλων πόλεων, όπως της Ανδριάκης, κάτι που επίσης δεν είναι απίθανο, αφού οι απόστολοι μετακινούνταν συνεχώς. Για παράδειγμα ο απόστολος Βαρνάβας θεωρείται ιδρυτής και προστάτης πέντε αυτοκέφαλων Εκκλησιών όπου και χρημάτισε επίσκοπος.

Λόγω λοιπών των αναφορών ότι ο Επαφράς υπήρξε πρώτος ή ένας από τους πρώτους επισκόπους της Κύπρου, μεριμνήσαμε στο να γραφεί ακολουθία του και να ιστορηθεί εικόνα του για να τιμάται στην Μητρόπολή μας. Κατά τις μαρτυρίες, υπήρξε ένας

από τους εβδομήκοντα μαθητές του Χριστού και, όπως προαναφέραμε, από τους στενούς συνεργάτες του αποστόλου Παύλου, ο οποίος τον ονομάζει συναιχμάλωτο. Για περισσότερες πληροφορίες περί του βίου του Αγίου, μπορεί κανείς να ανατρέξει και στην Διδακτορική μας διατριβή για τους αγίους της Πάφου.

Λόγω, λοιπόν, της έλλειψης ακολουθίας και εικόνας του Αγίου, ως επίσκοπος, θεωρήσαμε επιτακτική ανάγκη να μεριμνήσουμε για την προβολή του προς τους πιστούς. Το ότι δεν διασώθηκε παλιός ναός ή εικόνα - τοιχογραφία και ακολουθία του στην πόλη και επαρχία μας δεν σημαίνει απαραίτητα ότι δεν ετιμάτο κατά τα βυζαντινά χρόνια. Γνωρίζουμε ότι και άλλοι άγιοι της Πάφου ενώ ετιμώντο κατά τους πρώτους αιώνες, αλλά, αργότερα, λόγω των αλλαγών στη ζωή των ανθρώπων, των πολέμων ή και των διαφόρων κατακτητών, έπαυσε η τιμή τους και χάθηκε παντελώς η μνήμη τους.

Για την συγγραφή της ακολουθίας απευθυνθήκαμε και πάλι στον Δρ. Χαράλαμπο Μπούσια, ο οποίος, όπως πάντοτε πρόθυμος και με ανιδιοτελή αγάπη προς τους αγίους μας, μας συνέθεσε την παρούσα. Για την εικόνα, απευθυνθήκαμε επίσης στον θεολόγο Χαράλαμπο Επαμεινώνδα, ο οποίος, βασισιμένος σε ελάχιστες παλαιές απεικονίσεις του αγίου, ιστόρησε την εικόνα του. [Δέσεις Τυχικού Αρχιερέως εις μνήμη της μητρός αυτού Φρειδερίκης και υπέρ υγείας του πατρός αυτού Χριστοδούλου εν έτει 2024].

Είναι χαρακτηριστικό της ευγένειας των αγίων μας, το να συστέλλουν την χάρη τους όταν δεν τους τιμούμε, ενώ, όταν επαναφέρουμε την τιμή τους, τότε σπεύδουν πρόθυμα και ανεξίκακα να μας αποκαλύψουν τον εαυτό τους και να μας βοηθήσουν στις ανάγκες μας, θαυματουργώντας. Και, παρόλο που, εμείς οι άνθρωποι τους αδικούμε λησμονώντας τους και παύοντας να τους τιμούμε, εκείνοι, αμέσως μόλις επαναφέρουμε την μνήμη τους, μας χαρίζουν πλούσια την χάρη τους και κάνουν την παρουσία τους ιδιαιτέρως εμφανή. Αυτό πιστεύουμε ότι θα συμβεί και με τον άγιο Επαφρά, όταν ο πιστός λαός αρχίσει και πάλι να ζητάει τις μεσιτείες αυτού του λησμονημένου αποστόλου.

Ελπίζουμε, ο Θεός μας, αλλά και ο άγιος Επαφράς να βοηθήσουν και να φωτίσουν όλους εμάς να κτίσουμε και ένα ναό του όπου θα τιμάται αυτός ο άγιος απόστολος, που φαίνεται να υπήρξε ο πρώτος, ή από τους πρώτους, που βοήθησαν στο να εδραιωθεί ο Χριστιανισμός στην πόλη μας.

Είναι δε ανάγκη, εκτός από τα προσωπικά και οικογενειακά μας προβλήματα και ζητήματα για τα οποία θα παρακαλούμε τον άγιο όταν ψάλλουμε την Ακολουθία του, να του ζητάμε με πόθο και την απελευθέρωση της πατρίδας μας. Όπως ο ίδιος προσπάθησε με κάθε τρόπο να μας απελευθερώσει από την δουλεία της πλάνης και του σκοτούς των ειδώλων και να μας οδηγήσει στο Φως, έτσι και τώρα τον χρειαζόμαστε να μας βοηθήσει να απελευθερωθούμε από τον εισβολέα που κατέχει την μισή μας πατρίδα, αλλά και να μας απελευθερώσει και από κάθε αίρεση και πλάνη της εποχής μας, που μας απομακρύνουν από τον Χριστό, που είναι το Φως και η Ζωή μας.

Επίσης, εύχεστε να μεσιτεύσει και για μένα ώστε να φανώ αντάξιος της Αρχιερωσύνης, που μου δόθηκε από τον Θεό, για να μπορέσω με την σειρά μου να οδηγώ με τον λόγο, με το παράδειγμα και με κάθε άλλο τρόπο το ποιμνίο της Μητροπόλεως μας, στην οδό της σωτηρίας, δια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Απρίλιος 2024

† ο Πάφου Τυχικός

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Ε Π Α Φ Ρ Α
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΦΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΙΗ΄ Μαΐου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμια·**

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγωνιστὴν εὐσεβείας
λαμπρὸν, συνέκδημον,
σεμνὸν συστρατιώτην
καὶ λαμπρὸν συνεργάτην
τοῦ Παύλου, οἰκουμένης τοῦ φωτιστοῦ
καὶ τῆς πίστεως κήρυκος,
ἐγκωμιάσωμεν πάνσοφον Ἐπαφρᾶν,
ἀποστόλων ὡς διάκοσμον.

Ως ἀποστόλων εὐψύχων,
τῶν ἐβδομήκοντα,
καὶ τῶν θεοκηρύκων
φωτοφόρον λαμπάδα
τιμήσωμεν οἱ δῆμοι τῶν εὐσεβῶν,
Ἐπαφρᾶν τὸν ἀοίδιμον,
καὶ τοὺς αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς Χριστοῦ
ἀληθείας πόνους μέλψωμεν.

Συστρατιώτην θεόπνουν,
σεπτὸν ἀκόλουθον
καὶ λειτουργὸν ταῖς χρεῖαις
θεορρήμονος Παύλου,

ὡς μύστην ἀληθείας οἱ εὐσεβεῖς
θεοπρόβλητον μέλψωμεν
πνευματικαῖς ὑμνωδίαις, θεοσεβῆ
Ἐπαφρᾶν, τὸν παμμακάριστον.

Τῆς ἀληθείας τὸ στόμα
τὸ θεοκίνητον
καὶ ἀποστόλων κλέος
ἐβδομήκοντα πάντες
τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις ὡς ἱερὸν
φωτιστὴν καὶ κοσμήτορα
τῆς Ἐκκλησίας ἐν Πάφῳ, θεοειδῆ
Ἐπαφρᾶν τὸν θεοτίμητον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν φίλτατον συνεργὸν καὶ συνέκδημον τοῦ θείου Παύλου,
ἐποφθέντα δοχεῖον τοῦ Παναγίου Πνεύματος
καὶ φωτιστὴν τῶν ἐν ἀγνωσίας σκιᾷ καθευδόντων,
Ἐπαφρᾶν ἐπαινέσωμεν τὸν ἀπόστολον·
οὗτος γὰρ κῆρυξ διαπρύσιος τῆς ἀληθείας γενόμενος
καὶ τοῦ Λόγου Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου θεράπων χρηματίσας
πρὸς οὐρανίους ἀνέδραμε σκηνώσεις·
ἐπαξίως οὖν τυχῶν ἀθανάτων ἐπάθλων
παρὰ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι
ἀδιαλείπτως Αὐτῷ πρεσβεύει ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παύλου τὸν συνεργὸν
καὶ Πνεύματος ἁγίου
τὸ στόμα ὀλοθύμως
νῦν Ἐπαφρᾶν τὸν θεῖον
τοῖς ἐγκωμίοις στέψωμεν.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Δεῦτε, πανευλαβῶς
σεπτὸν ἱερομύστην
Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας

τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις
τὸν Ἐπαφρᾶν γηθόμενοι.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἔλαμψας τηλαυγῶς
ταῖς ἀστραπαῖς σῶν λόγων,
συνέκδημε τοῦ Παύλου,
ἐν Κύπρῳ ὁ κηρύξας
τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Λόγον σὺν τῷ Πατρὶ
Αὐτοῦ καὶ τῷ ἁγίῳ
τῷ Πνεύματι ἐν κόσμῳ
ἐκήρυξεν ἐκθύμως
ὁ Ἐπαφρᾶς ὁ ἔνθεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ τῆς ἀρᾶς
τῶν προπατόρων λύσις,
Κυρία Θεοτόκε,
καὶ ἄνοδος μερόπων
πρὸς πόλιν τὴν οὐράνιον.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

**Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χάριν εἰσδεξάμενος
ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Πνεύματος
τοῦ ἁγίου γεγένησαι
Αὐτοῦ σκεῦος εὐχρηστον,
Ἐπαφρᾶ θεόφρον,
ἀποστόλων γέρας
τῶν ἑβδομήκοντα σεπτόν,
ὁ ἐν τῇ Κύπρῳ τὸ Εὐαγγέλιον

κηρύξας τὸ πανάγιον
καὶ διαπρέπας ὡς ἄριστος
θείου Λόγου διδάσκαλος
ἐν αὐτῇ, πνευματέμφορε.

Βλάστημα περίλαμπρον
Κολοσσαέων, ἀνέθηλας
πάση κτίσει λευκάνθεμα
εὐώδη καὶ ἥδιστα
γνώσεως Κυρίου
καὶ Εὐαγγελίου
διακηρύξεως Αὐτοῦ
τῆς σωτηρίας ἀρχῶν, κιννάμωμα
κατηύφρανας τὰ σύμπαντα
καὶ Πάφον τὴν εὐφημοῦσάν σε,
Ἐπαφρᾶ, ὡς ἐπίσκοπον
καὶ ποιμένα θεόσδοτον.

Παύλου πρὸς ἐνίσχυσιν
ὄντα ἐν Ῥώμῃ ἀπέστειλαν
Φιλιππήσιοι χρήματα
διὰ τῶν τιμίων σου,
τῶν χειρῶν, θεόφρον
Ἐπαφρᾶ, καὶ οὗτος
μετὰ ἀνάρρωσιν τὴν σὴν
ἐξ ἀσθενείας σὲ ἐξαπέστειλε
κομίσας τούτοις, ἔνθεε,
ἐπιστολὴν θεοχάρακτον,
τοῖς φιλῶσί σε, ἅγιε,
θείου πνεύματος σκὴνωμα.

Πάφον διεποίμανας
ὡς ποιμενάχης θεόσδοτος,
Ἐπαφρᾶ, καὶ κατηύθυνας
αὐτῆς ποιμνὴν ἔλλογον
πρὸς σκηνώσεις πόλου,
στῦλε εὐσεβείας
καὶ ἀληθείας ἀρράγες,
πνευματοφόρε πάτερ, προπύργιον·
διὸ σὲ μακαρίζοντες
τὴν πανευφρόσυνον μνήμην σου

έορτάζομεν σήμερον
οί πιστοὶ ἀγαλλόμενοι.

Παύλου θεορρήμονος
ἀγαπητὲ καὶ συνέκδημε,
Ἐπαφρᾶ, θείου Πνεύματος
δοχεῖον, ἐκήρυξας
τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν
εἰς Λαοδικεῖαν
καὶ Ἱεράπολιν, σοφέ,
ὁ σωτηρίας τὸ Εὐαγγέλιον
ὅλη ψυχῆς ἐφέσει σου
κηρύξας, πάτερ παγκόσμιε,
καὶ τυχῶν ὡς ἀπόστολος
τῆς εὐκλείας τῆς κρείττονος.

Χαίρει έορτάζουσα
ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κτίσαντος
τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν,
ἀπόστολε πάνσοφε,
Ἐπαφρᾶ θεόφρον,
καὶ ἀνευφημοῦσα
ῶδαῖς καὶ ὕμνοις μελιχροῖς
Χριστοῦ πρὸς δόξαν σεπτοῦς ἀγῶνάς σου
κραύγαζει· Περιφύλαττε
τῇ πανσθενεῖ ἀντιλήψει σου
Πάφου ποιμνην τὴν ἔλλογον,
ἧς ποιμὴν ἐχρημάτισας.

Δόξα. ᾠχος πλ. β΄.

Σήμερον ἐπέφανεν ἡ τοῦ ἀποστόλου Ἐπαφρᾶ έόρτιος μνήμη
συγκαλοῦσα πάντας εἰς αἶνον τῶν αὐτοῦ ἀγῶνων
πρὸς Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης διάδοσιν·
Δεῦτε οὖν φιλέορτοι
ἐγκωμιάζοντες αὐτοῦ τοὺς τιμίους ἰδρῶτας
ἄχρι συναιχμαλωσίας μετὰ τοῦ Παύλου,
οὔ μιμητὴς καὶ συνέκδημος πέφηνε,
ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ καταφύγωμεν
πρὸς τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. α΄ 3 -11)

Ἄδελφοί, ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς, δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδῆν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· ὧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ, μωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ παίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἵσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ΄ 25 -3΄ 2)

Ἄδελφοί, ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. στ' 16 -23)

Ἄδελφοί, οὐκ οἶδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου καὶ ἀγάλλου ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία
τελοῦσα τὴν φωτοφόρον μνήμην
Ἐπαφρᾶ, τοῦ πνευματοφόρου ἀποστόλου
καὶ Πάφου ἱεροφάντορος·
οὗτος γὰρ παρὰ τοὺς πόδας μαθητεύσας τοῦ Παύλου
ὁδηγὸς πιστῶν ἐν Μακεδονίᾳ, Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ
γένετο πρὸς σωτηρίαν ἀλάνθαστος·
ἐπισκοπικῆ ἀξία ἐν τέλει σφραγίσας τὸν βίον
Κυρίῳ ἀνέδραμεν ὑπαντῆσαι,
τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Εκ τῶν Κολοσσῶν ὀρμώμενος
καὶ φοιτήσας παρὰ τῷ ἀδύτῳ φωστῆρι Παύλῳ,
τὴν χάριν ἐνεδύθης τοῦ πανσθενοῦς Παρακλήτου
καὶ ἀποστόλων ὁδοὺς ἐβάδισας,
Ἐπαφρᾶ θεοτίμητε·
Διὸ σὲ πάντες ὡς στόμα θεῶν καὶ κήρυκα οὐρανίων μυστηρίων
οἱ πιστοὶ ἀξιοχρέως τιμῶντες
τάς σὰς ἐκζητοῦμεν πρεσβείας πρὸς βίον κρείττονα.

Ἦχος γ´.

Ως τοῦ σκεύους ἐκλογῆς,
 τοῦ λίαν ἀγαπήσαντός σε Παύλου,
 μαθητῆς ἐνθεώτατος, συνεργὸς πεφηνῶς καὶ σύνδουλος,
 τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης τρανῶς ἐκήρυξας τοῖς πέρασι·
 σὺ γὰρ ἠθῶν ἀμέμπτων τῷ βίῳ εἰκόνα διαγράψας
 καὶ ἐν Πάφῳ ἐπισκοπεύσας,
 ἠξίωσαι δήμοις ἀποστόλων συνευφραίνεσθαι
 ἐν σκηναῖς ἀλήκτου μακαριότητος
 καὶ Χριστὸν ἰκέτευειν σῶζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος δ´.

Τὸν ἀποσταλλέντα ὑπὸ Φιλιπησίων εἰς Ῥώμην
 πρὸς Παύλου ἐνίσχυσιν
 καὶ ἐπιστρέψαντα πρὸς αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἔχοντα
 τὴν πρὸς Φιλιπησίους ἐπιστολὴν Παύλου,
 Ἐπαφρᾶν, τὸν ἄοκνον τοῦ Εὐαγγελίου ἐργάτην καὶ ἀπόστολον
 προθύμως ἀνυμνήσωμεν λέγοντες·
 Βιαστὰ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας καὶ ὑπηρέτα τοῦ Λόγου,
 ὁ σοφὸς ψυχῶν οἰκονόμος καὶ ποιμὴν θεόκλητος,
 Χριστὸν ἡμῖν ἰλέωσαι,
 τοῖς τελοῦσιν ἐν πίστει τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Συνέκδημε καὶ συνεργὲ Παύλου, Ἐπαφρᾶ ἀπόστολε,
 τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν δαμιλῶς οὐρανόθεν
 ἰδρώτων σου ὀχετοῖς ἐπεσφράγισας·
 σὺ γὰρ τοῖς ἴχνεσι Χριστοῦ ἀκολουθήσας
 καὶ θεηγόρου Παύλου τοῖς τρόποις μιμησάμενος
 θεαρέστως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου ἀρχιθύτης γέγονας·
 καὶ νῦν σὺν ἀποστόλοις καὶ ἀρχιερεῦσι δοξαζόμενος
 μὴ παύση σὺν αὐτοῖς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεύων
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀπόστιχα.**Ἦχος πλ. α´. Χαίροις, ἀσκητικῶν.**

Χαίροις, τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς
 ὁ μαθητῆς καὶ συνεργὸς καὶ συνέκδημος,

τοῦ πρώτου μετὰ τὸν Ἴναν,
 τῆς Κιλικίας βλαστοῦ,
 Παύλου οἰκουμένης
 ὑφηγήτορος,
 ἀπόστολε ἔνδοξε,
 Ἐπαφρᾶ οὐρανόφοιτε,
 ἠδύπνουν κρίνον
 Κολοσσῶν, εὐωδία σου
 τοῦ κηρύγματος
 ὁ εὐφράνας πατρίδα σου,
 εὐάνδρον Ἱεράπολιν
 Φιλίππους, πανεύφημε,
 Λαοδικεῖαν καὶ Πάφον,
 ἧς ἱεράρχης σοφώτατος
 ἐδείχθης, παμμάκαρ,
 ἀποστόλων ὠραιότης
 τῶν ἐβδομήκοντα.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Χαίροις, θεοειδὲς Ἐπαφρᾶ,
 τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τοῦ οὐρανόφρονος,
 καὶ κήρυκος οἰκουμένης
 ἀγαπητὸς συνεργὸς
 καὶ Χριστοῦ πρὸς δόξαν
 συναιχμάλωτος,
 ἀγάπης ἀρχέτυπον,
 εὐσεβείας προπύργιον,
 Εὐαγγελίου
 κῆρυξ ὁ διαπρύσιος
 καὶ θειότατος
 ἀρχιποίμην καὶ πάντιμος
 Πάφου, πιστῶς κραυγάζοντες
 τελοῦμεν τὴν μνήμην σου
 τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον
 ψαλμοῖς εὐτάκτοις καὶ ᾄσμασι
 καὶ σὰς ἰκεσίας
 πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης
 ἀπεκδεχόμεθα.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ,
 δι' οὗ ἀπέστειλαν πιστοὶ Φιλιππησίοι
 ἐνίσχυσιν εἰς τὸν Παῦλον,
 ὄντα ἐν Ῥώμῃ, σεπτὲ
 Ἐπαφρᾶ, ἐν ἧπερ
 καὶ ἠσθένησας
 βαρέος, ἀπόστολε,
 καὶ δι' οὗ Παῦλος ἔπεμψεν
 εἰς τοὺς Φιλίππους
 μετ' ἀνάρρωσιν, εὐφημε,
 αὐθις ἔκφρασιν
 τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως
 ἐπιστολὴν θεόγραφον,
 Χριστῷ ὁ παμφίλτατος,
 ὧν οἰκοδόμος ὑπῆρχες
 τῆς εὐσεβείας ἐπάλξεως,
 σοφὸς ὑφηγῆτωρ
 καὶ διδάσκαλος θεόπνους,
 πνευματοφόρητε.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Ως ἀπόστολος Χριστοῦ πνευματέμφορος,
 ὁ κομίσας ἐκ Ῥώμης εἰς Φιλιππησίους
 ἐπιστολὴν τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν, Παύλου,
 Χριστὸν κηρύξας ἐν Λαοδικεῖα καὶ Ἱεραπόλει,
 Κολοσσῶν ἐκβλάστημα καὶ Πάφου ἱεροφάντορ,
 ἀξίως θεόθεν, Ἐπαφρᾶ, δεδόξασαι·
 ὅθεν τὴν μνήμην σου πανηγυρικῶς ἐορτάζοντες
 καὶ μεγαλύνοντες καμάτους σου ὑπὲρ εὐσεβείας
 τὰς εὐχὰς σου ἐκδεχόμεθα πρὸς τὸν φιλόφθρωπον Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις... **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Συναιχμάλωτος πέφηνας καὶ συνδέσμιος
 οὐρανοβάμονος Παύλου
 διὰ Χριστὸν Ἰησοῦν,
 Ἐπαφρᾶ, τῶν Ἀποστόλων κλέος πάντιμον
 καὶ χριστοκῆρυξ θαυμαστέ,
 ὁ τὴν χάριν εἰληφὼς

τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου
πλουσίως καὶ θεῖος πρέσβυς
ἡμῶν πρὸς Κύριον γενόμενος.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ
Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Εὐῶδες καὶ τερπνὸν
κρίνον Κολοσσαέων,
τρισμακάρ Ἐπαφρᾶ,
κατεμύρισας Πάφον
σοφία ἐνθέω σου
καὶ σεπτῇ ποιμασία σου,
Παύλῳ φίλτατε
καὶ ἱερὲ συνεργάτα·
ὄθεν ἅπαντες
λαμπρῶς τὴν μνήμην σου ὕμνων
τοῖς ἄνθεσι στέφομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν σαρκὶ
τὸν ἀσώματον Λόγον
Θεοῦ ὑπερφυῶς,
Θεοτόκε Παρθένε,
ἄρὰν τοῦ Προπάτορος
τὴν ἀρχαίαν διέλυσας
καὶ ἐθέωσας
τῶν χοϊκῶν ἅπαν γένος
τὸ ἀείποτε
σὲ μεγαλῦνον καὶ πίστει
δοξάζον τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος
καὶ συνεργός, Ἐπαφρᾶ,
Χριστὸν ἐν πατρίδι σου
τῇ εὐκλεεῖ, Κολοσσαῖς,
πανσόφως ἐκήρυξας
καὶ ἀρχιτύτης Πάφου
ἐχρημάτισας θεῖος,
κλείσμα ἀποστόλων
ἐβδομήκοντα, μάκαρ·
διὸ σὲ ὡς φωστῆρα λαμπρὸν
πίστεως μέλομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν σωματώσασα
ὑπερφυῶς τὸν Θεὸν
καὶ μείναςα ἄφθορος
μετὰ τὸν τόκον, ἀγνή,
τὸν πάσεπτον ὕψωσας
φύσιν τὴν πεπτωκυῖαν
τῶν μερόπων πρὸς ὕψος
ἄρρήτον, Θεοτόκε
Παναγία, καὶ δόξαν
αἰδίων· διόπερ αἰεὶ
σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν συνακόλουθον καὶ συναιχμάλωτον
τοῦ Παύλου μέλψωμεν τοῦ οὐρανόφρονος,
πνευματοφόρον Ἐπαφρᾶν, ὠραῖσμα Ἐκκλησίας,
ἀποστόλων σέμνωμα τοῦ χοροῦ ἐβδομήκοντα,
λογικὸν ποιμάναντα θεαρέστως τὸ ποίμνιον
τῆς Πάφου ὀλοθύμως βοῶντες· Χαῖρε, τῆς εὐσεβείας στόμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ι΄ 16 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει...

Ζήτηι τῇ Η΄ Νοεμβρίου.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ Νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὁ Χριστὸν ἐν σῆ πατρίδι, Κολοσσαῖς, μεγάλως κηρύξας,
ἐν Φιλίπποις, Ἱεραπόλει, Λαοδικεῖα καὶ Πάφῳ
ἐπάλξεις πίστεως ἐγείρας, Ἐπαφρᾶ ἀπόστολε,
θεόθεν ἀξίως δεδόξασαι·

διὸ σὴν μνήμην ὕμνων ἄνθεσι καταστέφοντες
τὸν σὺν νοεροῖς Ἀγγέλοις τῷ θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτα,
τάς πρὸς Κύριον ἀδιαλείπτους εὐχάς σου ἐκδεχόμεθα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

" Ἐπαφρᾶν, Παύλου ὑμῶν συστρατιώτην. Χ.Μ.Μ."

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐκθύμως ὑμνήσωμεν
τοῦ θεοῦ Παύλου τὸν σύνδουλον
καὶ θεῖον διάκονον
τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ
ὡς ἀπόστολον,
νῦν Ἐπαφρᾶν, τοῦ Λόγου
σεπτόν, τὸν φωτίσαντα
κτίσεως πέρατα.

Ποιμένα θεόσδοτον
καὶ ἱεράρχην θείοτατον
ἐν ἄσμασι στέψωμεν
νῦν μελιχροῖς, Ἐπαφρᾶν
παναοίδιμον,
τῆς Πάφου ἱεράρχην,

ἤς θρόνον ἐκλείσει
λόγοις καὶ πράξεσι.

Ἄτίμητον καύχημα
Κολοσσαέων, ἐκήρυξας
Χριστοῦ Εὐαγγέλιον
τὸ σωστικόν, Ἐπαφρᾶ,
θεοκήρυκος
συνέκδημε τοῦ Παύλου,
οὗ σύνδουλος πέφηνας
καὶ συναιχμάλωτος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς θείου, Δέσποινα,
πηγὴ λαμπρά, Μητροπάρθενε,
ἀφράστως ἐκήυσας
τὸν Φωτοδότην Χριστόν,
τὸν σκεδάσαντα
ἡμῶν θανάτου ζόφον
καὶ πάντα ἐλκύσαντα
πρὸς ἀφθαρτότητα.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ροαῖς, Ἐπαφρᾶ, τῶν σῶν ιδρώτων
ἰλύος ἐκάθηρας ψυχᾶς
τῶν οἰκιστῶν, ἀπόστολε,
τῶν Κολοσσῶν, πατρίδος σου,
Λαοδικείας, ἔνθεε,
καὶ πάνυ Ἰεραπόλεως.

Ἀπόστολε, δόξης ἠξιώθης,
μεγίστης ἐν πόλῳ, Ἐπαφρᾶ,
ὡς κῆρυξ διαπρύσιος
τῆς ἀληθείας, ἅγιε,
τοῦ θείου Παύλου σύνδουλε,
Ἄγγελοις συνευφραίνόμενος.

Νῦν πάντες ὑμνοῦμέν σε ἀξίως
ὡς πίστεως γέρας, Ἐπαφρᾶ,
τοῦ Παύλου συναιχμάλωτε
καὶ συνεργὸς φιλόπονε,

Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα
ὁ μεγαλύνας ἀγῶσί σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, καρδίαν μου νοσοῦσαν
φαρμάκῳ θεράπευσον τῶν σῶν
εὐχῶν καὶ τὸν μισόκαλον
ἀπαύστως πολεμοῦντά με
τῇ σῇ ἰσχυΐ σύντριψον,
εὐλογημένη Παντάνασσα.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στόμα ἡδιστον χριστοκηρύκων,
ἑβδομήκοντα σεπτῆς χορείας
ἀποστόλων, Ἐπαφρᾶ μάκαρ, κλείσμα,
ἀγαπητέ, συνεργὲ καὶ συνέκδημε
τοῦ θείου Παύλου, ἐπίσκοπος γέγονας
Πάφου ἔνθεος, ἰθύνας σὴν ποιμνην ἔλλογον
πρὸς εὐκλειαν ἐν πόλῳ ἀτελεύτητον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ νηδύος σου, Θεογεννητορ,
ὁμοιώματι σαρκὸς τῆς δόξης
ὁ ἀνέσπερος ἀνέτειλεν Ἥλιος,
Οὔ ταῖς ἀκτῖσι νοός μου σκοτόμαιναν
τὴν ζοφεράν, Παναγία, διάλυσον,
ἵνα πάντοτε ὁ ἄσωτος μεγαλύνω σε
μητέρα Φωτοδότου τὴν ὑπέρλαμπρον.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀποστόλων κοσμιότης,
Ἐπαφρᾶ, συναιχμάλωτε
Παύλου, τοῦ Ὑψίστου
κλῆσιν ἐμεγάλυνας πάνσεπτον
διαγωγῇ σου ἀμέμπτῳ καὶ κηρύγμασι
θεοπνεύστοις σου,
τῶν ἑβδομήκοντα ἕξαρχε.

Ὑψιπέτα εὐσεβείας
ἀετὲ καὶ χρηστότητος,
πτέρυγας ψυχῆς σου

Παύλου διδασκαλίας διεπέτασας
πρὸς δυσαντίβλεπτα ὕψη τελειότητος,
Πάφου ἔφορε,
ὦ Ἐπαφθᾶ ἱερώτατε.

Λαμπηδῶν ἡθῶν ἀρίστων,
Ἐπαφρᾶ, κατηνάλωσας
βίον διαδόσει
τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος
καὶ ἀνεβόας· Οὐκ ἔχω πόλιν μένουσαν,
ἀλλὰ μέλλουσαν
ἐπιζητῶ τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἦμβροις σῆς φιλανθρωπίας,
Μητροπάρθενε, κάθαρον
ταπεινούς σου δούλους,
σὲ τοὺς εὐλαβῶς μακαρίζοντας,
ἡμῶν ψυχῶν τὰς στολὰς ἀποκαθαίρουσα
καὶ ἐνδύουσα
ἡμᾶς στολὰς ἀφθαρτότητος.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἦμνοῦμεν, ἀπόστολε,
τῶν Κολοσσῶν ἐκβλάστημα,
μάκαρ Ἐπαφρᾶ, τοὺς σοὺς ἀγῶνας
πρὸς ἀληθείας
τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ
κραταίωσιν κλήσεως σεπτῆς,
καὶ ψυχῶν πρὸς θέωσιν
εὐλαβῶν καθοδήγησιν.

Ἦπὲρ θείας πίστεως
ἐμόχθησας, ἀπόστολε
Ἐπαφρᾶ, συνέκδημε τοῦ Παύλου,
ὁ εἰς Φιλίππους
ἀποσταλεῖς ὑπ' αὐτοῦ
πρὸς στήριξιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ,
γνόντος τὴν ἀλήθειαν
ὑπ' αὐτοῦ, διδασκάλου σου.

Μεγάλως ὑμνοῦμέν σου
 τοὺς νυχθημέρους πόνους σου,
 Ἐπαφρᾶ ἀπόστολε, ἐν Πάφῳ,
 ἥς ἀρχιθύτης
 ὑπῆρχες θεοειδῆς
 καὶ ταύτης ποιμὴν τῶν λογικῶν
 τῶν προβάτων ἄγρυπνος,
 ιεράρχα θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ναὲ ἀχειρότευκτε
 Θεοῦ τοῦ Λόγου, Δέσποινα,
 Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
 ἐν τῇ νηδύϊ
 τῇ σῇ πανάγῳ Αὐτὸν
 ἐχώρησας· ὅθεν τῶν πιστῶν
 ὕμνοις καταστέφει σε
 μελιχροῖς ἢ ὀμήγουρις.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ῥς ἀποστόλων ὁμότροπον
 καὶ Παύλου συνεργὸν καὶ συνέκδημον
 ἐγκωμιάζομεν
 σέ, Ἐπαφρᾶ, τὸν μοχθήσαντα
 ὑπὲρ Χριστοῦ ἀόκνως
 σεπτοῦ ὀνόματος.

Σοφῶς τῆς Πάφου ἐποίμανας
 τὴν λογικὴν ἀγέλην καὶ ἴθυνας
 ταύτην πρὸς δώματα
 τῶν οὐρανῶν, πνευματέμφορε,
 ὦ Ἐπαφρᾶ, σοφίας
 Θεοῦ ὁ ἔμπλεως.

῎μνοῦμεν σέ ὡς πολύφωτον
 λυχνίαν, Ἐπαφρᾶ, φῶς ἐκλάμπουσα
 ἄδυτον πέρασιν
 Εὐαγγελίου, μακάριε,
 τῶν ἀποστόλων κλέος
 τῶν ἐβδομήκοντα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ἐκ νηδύος ἀνέτειλεν
ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, σκοτόμαιναν
εἰδώλων πίστεως
διασκεδάσας πυρσεύμασιν
Αὐτοῦ τῆς ἀληθείας,
Θεογεννήτρια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ' δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν συνεργὸν καὶ συναιχμάλωτον τιμήσωμεν
τοῦ θεοῦ Παύλου, Ἐπαφρᾶν τὸν πνευματέμφορον,
ἀπορρήτου χριστοκήρυκα, Θεοῦ Λόγου,
τῆς κενώσεως, ἐξ ἧς ἡμῖν ἡ λύτρωσις
ἀπορρέει, τοῖς δεδουλωμένοις πάθεσι,
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, πάνυ ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄοκνε χριστοκῆρυξ
Ἐπαφρᾶ, θεοῦ Παύλου
συνέκδημε καὶ σύνδουλε, κλῆσιν
ὁ δοξάσας σοῖς λόγοις Χριστοῦ,
Πάφου ποιμενάρχης ἱερὸς πέφηνας,
τῆς νῦν τιμώσης μνήμην σου
ἐν ὕμνοις καὶ ψαλλούσης πόθῳ·

Χαῖρε, δοχεῖον Θεοῦ σοφίας·
χαῖρε, πυξίον τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε, Κολοσσῶν ἱερώτατον βλάστημα·
χαῖρε, θεϊκῶν χαρισμάτων ἀμάρυγμα.

Χαῖρε, Παύλου συναιχμάλωτε ἱερὲ καὶ συνεργέ·
χαῖρε, Κτίστου φίλε γνήσιε καὶ εὐκλείας κωνόνε.

Χαῖρε, φανὸς ἐν σκότει τοὺς κειμένους φωτίζων·
χαῖρε, κρουνοὺς τὸ νόμα σωτηρίας ἐκβλύζων.

Χαῖρε, οἰκέτα Λόγου τοῦ Κτίσαντος·
χαῖρε, ὀλέτα πλάνου ἀλάστορος.

Χαῖρε, ἐν Κύπρῳ Χριστὸν ὁ κηρύξας·
χαῖρε, ἐν Πάφῳ λαὸν ἀγαπήσας·

Χαίροις, πάνυ Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἐπαφρᾶ, ἐπισκόπου Πάφου χρηματίσαντος.

Στίχοι.

Ἐπαφρᾶ, συνεργὸς καὶ συστρατιώτης
καὶ λίαν ἀγαπητὸς πέφηνας Παύλου.

Ο ἔνδοξος καὶ πανεύφημος ἀπόστολος Ἐπαφρᾶς ὁ Κολοσσαεὺς ἦν πιστὸς διάκονος τοῦ Κυρίου, ὁ δηλώσας τῷ Παύλῳ τὴν αὐτῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Εἰς ὧν ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα ἀποστόλων ἦν λίαν ἀγαπητὸς, συνεργὸς καὶ συστρατιώτης τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν Κολλοσαέων ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ὧσι τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἔχων μεμαρτυρημένον ζῆλον πολὺν ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσθενήσας παραπλήσιον θανάτου ἐν Ῥώμῃ, εἰς τὴν ἐστάλη κομίζων ἐνίσχυσιν ἀγάπης τῶν Φιλιπησίων καὶ ἐν ἧ ἠλεήθη θεόθεν ταῖς θερμαῖς τοῦ Παύλου δεήσεσι. Μετ' αὐτοῦ τὴν ἀνάρρωσιν ἀπεστάλη αὐθις ὑπ' αὐτοῦ εἰς Φιλιπησίους κομίζων ἐπιστολὴν εὐγνωμοσύνης καὶ ἐνισχύσεως αὐτῶν ἐν τῇ πίστει. Φυλακῇ ἐνεκλείσθη μετ' αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἐχρημάτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Πάφου σταλεὶς ὑπὸ τοῦ Παύλου ἐν Κύπρῳ μετὰ Τυχικοῦ τοῦ ἀποστόλου μετὰ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἀποστόλου ἐν αὐτῇ τέλος, προσενεγκὼν ἑαυτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς Κυρίῳ θυσίαν εὐπρόσδεκτον.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὸν ὀλόφωτον
πυρσὸν Θεοῦ τῆς χάριτος
ἐγκωμιάσωμεν,
θεοειδῆ Ἐπαφρᾶν,
τοῦ Παύλου συνέκδημον
καὶ συναιχμάλωτον,
καταυγάσαντα
αὐτοῦ λόγων πυρσεύμασι
καὶ ποιμαντορίας Πάφον.

Ρόδον πίστεως,
Κολοσσαέων βλάστημα,

καὶ κρίνον χάριτος
 ἡδυτερπές, Ἐπαφρᾶ,
 κατηύφρανας ἅπαντας
 τῇ εὐωδία σου
 τοῦ κηρύγματος
 καὶ ζήλου τοῦ ἐνθέου σου,
 ἀποστόλων κοσμιότης.

Ἀκατάβλητε
 ἀπόστολε, διήγειρας
 πρὸς ἐπιγνώσεως
 φῶς, Ἐπαφρᾶ, τοῦ Θεοῦ
 ἐν σκότει καθεύδοντας
 εἰδώλων, ἔνθεε,
 ἀθείας τε
 καὶ ἀγνωσίας λόγοις σου
 καὶ διδάγμασι πυρφόροις.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτόμαιαν
 παθῶν ἡμῶν διάλυσσον
 τῶν τυραννούντων με
 τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ
 Υἱοῦ τοῦ πανσέπτου σου,
 φωταγωγήσαντος
 πάσης κτίσεως
 τὰ περατα, Μητρόθεε,
 Ἰησοῦ τοῦ Φωτοδότου.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἰερὸν Κολλοσαέων εὐχος,
 τοῖς ρείθροις τῶν διδαχῶν σου καθηγίαςας,
 Ἐπαφρᾶ ἀπόστολε,
 Κολοσσάς, πατρίδα σου,
 Λαοδικεῖαν εὔσημον,
 τὴν Ἱεράπολιν,
 καὶ ἐν Μακεδονία Φιλίππων
 πόλιν, συνοδίτα
 καὶ συνεργὲ τοῦ Παύλου.

Ῥς πνευματοφόρων ἀποστόλων
 διάκοσμον θεῖον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα

σὲ ἐγκωμιάζομεν,
 Ἐπαφρᾶ αἰοίδιμε,
 καὶ τὴν ἀγίαν μνήμην σου
 νῦν ἐορτάζοντες
 βοῶμέν σοι Ἐχθροῦ ἐπηρείας
 σαῖς θερμαῖς πρεσβείαις
 τοὺς σοὺς ἰκέτας ῥῦσαι.

Ταῖς θερμαῖς τοῦ Παύλου ἰκεσίαις
 ὁ Ὑψιστος ἀσθενοῦντα σὲ ἠλέησεν,
 Ἐπαφρᾶ μακάριε,
 ὄντα παραπλήσιον
 θανάτου καὶ πρὸς στήριξιν
 εἰς πίστιν, ἔνθεε,
 εἰς δῆμον ἀπεστάλης Φιλίππων
 ὑπ' αὐτοῦ, θεόφρον,
 τῆς εὐσεβείας κῆρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἡδυμόλποις ἄσμασι καὶ ὕμνοις
 ἀπαύστως σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν,
 τὴν ἀφράστως τέξασαν
 Λόγον τοῦ Παντάνακτος,
 Χριστόν, Σωτῆρα κτίσεως,
 Θεὸν εὐίλατον,
 ῥυσάμενον κατάρως ἀρχαίας
 γένος τῶν ἀνθρώπων
 ἐκ τῆς φθορᾶς θανάτου.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Νίκας κατ' ἐχθρῶν,
 ἀπόστολε, βράβευε,
 τοῖς ἐορτάζουσιν,
 Ἐπαφρᾶ, τὴν μνήμην σου
 τὴν λαμπροφόρον,
 κλεινὴ ἀπόστολε,
 ὁ Παύλου συνακόλουθος
 καὶ Πάφου πρόεδρος,
 Ἐκκλησίαν
 ὁ λαμπρύνας λόγοις σου
 ὑπερφώτοις τοῦ Λόγου τοῦ Κτίσαντος.

Χαῖρε, ὁ φωτὶ
 τῆς ἄνω λαμπρότητος
 περιχεόμενος,
 Ἐπαφρᾶ πανεύφημε,
 εἰρκτὴν σὺν Παύλῳ
 τῷ διδασκάλῳ σου
 ὁ ὑπομείνας κράζοντες
 σὲ ἰκετεύομεν·
 Ῥῦσαι βλάβης
 τοῦ δεινοῦ ἀλάστρος
 τοὺς τιμῶντας σὴν μνήμην, ἀπόστολε.

Μέλποντες ὠδαῖς
 εὐήχοις καὶ ᾄσμασι
 σὲ ἑορτάζομεν,
 Ἐπαφρᾶ ἀπόστολε,
 τὴν σεβασμίαν
 καὶ θεῖαν μνήμην σου,
 καὶ πόθῳ ἀνακράζομεν·
 Παύλου συνέκδημε,
 ῥῦσαι πάντα
 ζοφερᾶς κολάσεως
 αἰωνίου τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
 πηγὴ ζωοπάροχε,
 ἢ ἀναβλύσασα
 ὕδωρ τὸ ἀθάνατον
 τὸν Ζωοδότην Χριστὸν καὶ Κύριον,
 ταῖς πρὸς Αὐτὸν πρεσβείαις σου
 ἐνθέρμοις νάματα
 δὸς πιεῖν μοι
 σωτηρίας, ἄχραντε,
 τῷ προστρέχοντι χάριτι θεία σου.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν σύνδουλον τὸν φίλτατον
 μεγίστου θεοκήρυκος
 τοῦ θεορρήμονος Παύλου
 καὶ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας

διάκονον τὸν πάνσεπτον
 ἐκθύμως εὐφημήσωμεν
 ὡς Πάφου οὐρανόσδοτον
 ἀρχιερέα, φωσφόρον
 νῦν Ἐπαφρᾶν τὸν θεόπνουν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ῥυπαρὰν καρδίαν μου
 δεήσεών σου νάμασι
 κάθαρον, Θεοκυῆτορ,
 εὐλογημένη Παρθένε,
 καὶ χαμαιζήλων ῥῦσαί με
 παθῶν, τὸν ἀνυμνοῦντά σε
 καὶ τὴν ἀγίαν σκέπην σου
 καὶ ἀρράγῃ προστασίαν
 πανευλαβῶς ἐκζητοῦντα.

**Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
 Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Παύλου συνεργὲ ἀνύστακτε,
 συστρατιῶτα σεμνέ,
 καὶ αὐτοῦ χρειᾶις ἄοκνε
 λειτουργέ, ἐσκήνωσεν
 ἐν ψυχῇ σου τοῦ Πνεύματος
 τοῦ παναγίου
 ἢ χάρις, πάνσοφε,
 καὶ ἀποστόλων
 τῶν ἐβδομήκοντα
 κλέος ἀνέδειξεν,
 Ἐπαφρᾶ θεσπέσιε, καὶ φωταυγῆ
 Λύχνον, πᾶσι φαίνοντα
 κόσμου τοῖς πέρασι.

Παύλου θεῖε συναιχμάλωτε
 ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ,
 ἀποστόλων ὁμόσκηνε
 καὶ βλαστὲ θεοτίμητε
 Κολασσαέων,
 ὅλη καρδίᾳ σου
 ἐν νήσῳ Κύπρῳ

τὸ Εὐαγγέλιον
 πόθῳ ἐκήρυξας
 καὶ τῆς Πάφου ἔνδοξος ἀρχιερεὺς,
 Ἐπαφρᾶ, γεγένησαι,
 τῆς νῦν τιμώσης σε.

Μνήμην τὴν σεπτὴν σου σήμερον,
 θεοειδὲς Ἐπαφρᾶ,
 ἐκτελοῦντες γηθόμενοι
 εὐσεβῶν οἱ σύλλογοι
 ἐν χορῶ ἀνακράζομεν·
 Τῆς ἀληθείας
 σοφὲ διδάσκαλε
 καὶ σωφροσύνης
 φωστὴρ ἀείψωτε,
 σαῖς παρακλήσεσι
 πρὸς Χριστὸν κατεύθυνε τοὺς ἐν σκιᾷ
 καθημένους, ἔνδοξε,
 ζοφώδους πτώσεως.

Μάκαρ Ἐπαφρᾶ, τὸ φρόνημα
 τηρήσας σοῦ τῆς ψυχῆς
 ἐν κινδύνοις ἀδούλωτον
 εἰς τὴν νῆσον ἔφθασας
 Κύπρον, ἥνπερ διέσχισας
 Χριστοῦ κηρύττων
 τὸ Εὐαγγέλιον
 καὶ ἐπινεύσει
 τοῦ θείου Πνεύματος
 ποιμνην τὴν ἔλλογον
 Πάφου καθωδήγησας πρὸς ἀτραποὺς
 ἀρετῆς, χρηστότητος
 καὶ ἀφθαρτότητος.

Δόξα. ᾠχος πλ. α΄.

Κολοσσαέων τὸ κλέος καὶ Ἀποστόλων τὸν σύναυλον,
 τὸν τοῦ θείου Παύλου ἀγαπητὸν συνεργὸν καὶ συστρατιώτην,
 Ἐπαφρᾶν τὸν θειότατον τῆς εὐσεβείας κήρυκα,
 οἱ πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν ἀπὸ καρδίας ψάλλοντες·
 Πιστὲ διάκονε τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπηρέτα τοῦ Εὐαγγελίου,
 ὁ σύνδουλος τοῦ οὐρανοβάμονος τῶν ἐθνῶν ἀποστόλου
 καὶ Πάφου ἀρχιθύτης γενόμενος,

μη πάυση τοῦ Κυρίου δεόμενος ὑπὲρ τῶν τιμώντων
τὴν λαμπρὰν καὶ ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ἡ
γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.**

Ἀπόστολος· Πρὸς Κολοσσαεῖς (Κεφαλ. 1-3, 6-11).

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ.....

Ζήτει τῇ Τρίτῃ τῆς ΚΑ' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ε' 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου...

Ζήτει τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ....

Μεγαλυνάριον.

Σύνδουλε τοῦ Παύλου καὶ συνεργέ,
ιεράρχα Πάφου
τῆς ἐν Κύπρῳ περικλεές,
Ἐπαφρᾶ, κοσμῆτορ
χοροῦ τῶν ἀποστόλων,
ἀξίως ἀπαινοῦμεν
σοῦ τὰ παλαίσματα.

Δίστιχα.

Ἐπαφρᾶν ἀπόστολον Τυχικοῦ χάριν,
Πάφου ιεράρχου, Χαραλάμπης ἦσεν.

Ἀνάπαυσον, Ἐπαφρᾶ, ψυχὴν λιταῖς σου
πατρός μου Μιχαήλ, βοᾷ Χαραλάμπης.

Ἀριθμ. Καταλ. Α 1074 /26-2-24

**ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΘΕΩ ΗΜΩΝ**